

□□ print

Opravdové zločiny
vítáme vás od dalšího dílu
opravdových zločinů
jén
jsme se těšely na vás
jen ans jsme se těšele
my jsme covou pání dalam těch beset
my se na vás ještějí takhle
když vás nevidíme
ale by nás vidí
tak

a no

hmm

já mám dneska přibi whoever 2

hmm

jen je takový jakože
rele beznaděj
ale pak vám dám naději

dobrze

dobře

A pak mám na konci jeden vtip, ale já bych potřebola.

Vyzdou mě jako koplá, protože já na to se zapomenu, znaš mě.

Já mám prostě jisté minely.

Já se tady napíšu do tabletu, do poznávek vtip.

Dobře. A nechám si to tady.

Mohla se to třeba napřeba napřeba napřeba na čelo, aby to vyštěko říkali, že...

Já nemám pro pysku.

A ani lepící papírek, přece mi to nebo je psáto rovnou na to čelo, že jo.

Tak.

Můžeme jo.

Můj příběh se týká Terry Bavors, která se narodila 9. srpna 1970 v Grehmu v Texasu.

A v roce 1990 osm se provdela právě zabryn na Bavors'e.

Pár spolu měl tři děti, všechno to byly cery.

A těm bylo v době, o který já teď budu vyprávět,

osm, třináct, a patnáct let.

Bylo to rok 2016, co znamená, můžeme se to dopočítat, ale nemusíme, protože...

To se mě vyspeřízáme správně, takže to nechme ležet.

18. dubna 2016.

Vyrazela na hodinu fitness, kterou měla výst.

Ona si dlouho přeál a byt jako fitness trenerkou.

Nebo, já nemyslí fitness, je to správný slovojo.

Mě to spíš vyznívalo jako takový ten, jako...

camp, kdy na tebe někdo jako strašně řvé.

A ty u toho zemřeš, kdy ty krůháče.

No, ještě možná horší, vyni se jako říkali, jako gladiátor, což už jako samovosobě za mě z ní tak lážou plážu jako trá yoga.

Takže já si prostě přistavuji už, že ona na dně má stojí a strašně na něřve.

Jo, ale nějaký krosfitek, no.

Ale to prostě brutal.

No a ona teda se je těla státou.

Trenerkou, co se jísplnilo v roce 2014,

a stala se trenerko v rámci gladiátor campu.

Je vtipný, že oni, nebo vtipný, oni říkali missy,

když se mnovala tady, a teď jako, ty si říkali, na tom missy,

tak si říkali, že jo, tak to by je taká jako krěká prince z něčka.

Takhle, ona teda byla jako hodně učká, jo.

Ale na Makaná.

No, no, jako byly to jako svaly, ale nebyla jako, že by zvědala, jako těžký váhy.

Spíš jako, podle mě hodně běhala a išli, jak byla blondinka,

tak to prostě jako podpořilo to jako, že missy, no, ale pak samozřejmě,

když se na to by zařevala, tak si myslím, že si nechtěla jako, jo.

No a ona ty svévenkovní hodiny, že měla jako by různý,

jako by lekce pro ty lidi z toho campu,

když se má vybovoje, když se bavíme v tomhle ženy sobě.

Viděla se ženy sobě, když je to v tom, jak ona jde na svojbutí kamaráce,

jak se podělá v těch šatách, to se neviděla ženy sobě, barb, ne.

Tě dohájje, viděli jste přesádat z ženy sobě, ten nejlepší...

Počkej, jedným čas ať můžu o toho vědět.

Počkej, ten nejlepší komedie, všichdo.

Fak.

Ever.

Ever.

Fredka s tam pokadí ve svatemních šatách na ulici.

Ketak.

Řížeme, a hraje tam hlavně taková ta hrála.

Gilmore ve děvče to známe, ne?

Hlavně klucy byl znát Gilmore ve děvče tak.

Tak ta hřečka z Gilmorevých děvčat, co hrála tu kuchařku, suky, melisa,

melisa medkárty, stršev těpná Fredka, a mám tam hraje sestru, že něchá.

A je taková jako vostřejší, takže třeba si koupí,

oni dostávají nezástavním větěrku, třeba štěň a tady třívra,

a v nejch třeba ukronec sedům, protože jako potřebuje.

Takže a je to stršev těpná komedie.

A tam prostě je scéná, kdy ta hlavní hrdinka nemá jako prachy,

takže s tou nejlepší kamarádkou chodí do parku, kde probíhají tady tej kempí,

kde prostě tam stojí obrovský osvalený frajer a řve tam na ty svěřence, jako dělej ty bečkolíná, vyžraná tlustá, prostě budeš tady zvracet, které výšecko, takže není takhle žve, a oni jsou tam zadu zastromáme, protože nejmeji prachy na ty hodiny, a jako byt svičili s ním, a oni nezečné jako řvát, jako že vy socky nemáte prachy za platestitou hodinu, a oni mi tady tancujeme a prostě předvádí, jak tam tancujou.

A mě se právě bavuje tohle, že oni jako cvičili, věnk, tejte si to, je se potřebujete dneska, co pozitiví řvění sobě.

Ještě mi sobě, jo?

Já jsem zadala, že nysobě, a věl by to?

Protože jsem je to pak platestou, a jak se mene ten film z Cameron Diaz, jak ona zjistí, že je melenka jedna za všechny, a to je taky stačná pedála.

No, takže dobře, nebul vám od hlavou, že nysobě,

jdejte si to, je to strašně, strašně vtipný.

No a oni teda se scházali na parkověsti u Kostela,

Clickside Church of Christ, semenoval ten Kostel,

a bylo to jenom asi 20 minut cesty od jejich domov,

a oni tam startovávali v Piotr...

Ož jsem tak, že se jdiš v Piotránu na hodinu,

je podle mě první bod z toho gladiátorkampu.

Jako, že se nikdy nevyspíš, a to ještě cvičit.

Jako, že...

Tam měli strašně.

No, a ona teda rozhodla, protože ten den mělo pršet toho 18. dubná, což zálem k tomu, jaký počasí u nás teď se obec nedivíme.

No a ona teda zavelala žádný vlákání, budeme cvičit,

uvnitř toho Kostela, nevím, jak to jako přesně fungovalo,

je si byl třeba odzvěcený nebo jí ho pučili,

tak cvičitomu, že to je ještě nejste třeba křesťení, že oto je jedno pršě.

Ale myslím si, že slovoji řší, když jste by tam zaznyval,

jako v některá Kostela.

No a ona napisala na Facebook, že měli nějakou skupinu,

a ona to napisala na svoj Facebook,

jako, že se nevzdaje, že žádná vlákačka,

to je takový to jako, že doufá, že prší,

větre se to zruší.

Já bych byla ta první která by doufala, že to zruší.

Já si bychom o to, když jsme závodili na biškách měli slycky tréninky,

3x4 krátedně, když pršila také, jakou doufala.

A můj táta, který nás trénoval, tak byl hrozný rás,

ale je hrozně hodné, ale byla hrozně hodné rás,

ale vždycky nejdeme, a my vždycky doufalej.

No, nic, takže hodina se konala,

a bohu želo na to, které napisala na tom Facebooku,
a můžeme se domnívat,
že tím jako neprispěla k situaci vysvětlím.
Jo?

18. dubna, toho roku 2016, přijela po čtvrt na Pietránu,
na parkově, ještě před tím kostelem.
A začala z autovinášet věci, který měla na to hodinu
jako připravený pro té lidi a nosela je do toho kostela.
No, ale když na to pátou hodinu přišli do kostela,
jako bych dělal říct jako svěřenci, ale nemysl si svěřenci v rámci jako kempu gladiátoři,
a tak bylo jasný, že se hodin na konat nebude,
protože našli tedy v kostele Ubudanou několikrát anáme do hru dí a krku.
Tršku paradoxní mi přišlo, že když byla přivláána policie
a prohledával její auto, tak ona měl v kastlíku zbráň,
jako registrovanou, jako že tak jsme v Americe,
každý druhý prostě má zbráň,
a tak evidentně jako nečekala, že jej tam jako očekává nějaký nebezpečí,
ale je jako hrozně takový, jako debelný,
že prostě máte to zbráň v tom kastlíku, kterou by si se obránili.
Evidentně neměla ráda třeba ostatně řidiče, tak si vosila zbráň,
ale je to jako divně mělo, je to hrozně, jako v autě, ale ty,
že to máš jako no, ostatně řidiče.
Nebo to má třeba, když by se cítila jako nebezpečně,
že by třeba něká musela jít, že by zaparkovala a šla,
takže si utřeba bral sebo.
Nebo to měla na ty svěřence a stríla vlastně do vzduchu.
Jo, to je makyjte.
Nebo než dělali kliky tak úhlavy, by kůl vykūřali jiný makyjte.
No, každopádně její měla, nepoužila její,
protože evidentně tada nečekala, že by není mohl v tom kostele někdo bafnout.
Police si vyžádala teda kamerový záznamy z celého okolí,
vedle toho kostela byl obchod se sportovním zbožím,
a kolem toho kostela byly také kamery.
Bohužel nebyla na těch kamerách zachycená ta vražda, ten čin,
ale zjistěli, že na té kamerě je vidět osoba,
která prosím vás, a to je bizár, číslo jedná.
Osoba, která je oblečená jako policista v tak výtý taktický zbroj,
jako že jistou helmu, když jdete řežit nějaký konflikt nebo něco.
A v tom letom kompletním vybavení, po třetí hodině ráno,
v leseru toho kostela, a evidentně tam na tu, který ten člověk jako čekal,
protože za celou dobu jako by nevynesl z toho,
jako když byš to třeba o loupěš, při který ona ho jako překvapila toho člověka,
tak by, chápeš, když přišel po třetí hodině, ona přijela po čtvrtý,

tak za tu hodinu by třeba něco vynes, jako nebo ješ vykrádat prostě kostel hodinu,
tak budeš jako rychlážio, a vond z toho prostoru prostě nevyles,
takže bylo evidentní, že tam u vnitrání čekal.
Pokusil se teda to se hrát tak právě, že ho vyrušila u tí loupěše,
ale tak nedávalo to úplně smysl, zelen k tomu časovým rámci,
během, který ho nevylezl z toho kostela,
a vzelenem k tomu, že sice byly rozházené věci, v tom zázemí, v nějakých kancelářích,
a i v tom jako kostele, ale nestřetělo se nic.
Což jako, když chcete, aby to vypadalo jako loupěš,
není přepadením stejně co odnist.
Je nekvám tomu se jako neuvěřej.
No a podle těch kamerovej záznamů
ta policie dokázala odradnout výšku toho utočníka
a vydala nějaký prohlášení, jako pro veřejnost,
kde teda zveřejněla i ten záznam, aby te lidi jako věděli,
řekli, jak je ten člověk vysoký, bohužel nevěděli.
Je to jako, že na nebo muž, jediný, co z toho bylo patrný,
že na jednu nohu, tak jako zvláště, jako paydá,
že se mu vytáčilo, chodilo jako ven, nebo jí.
Vždycky zvláštní, všimla si z toho,
že často, kdy se stara nějaký trsnej čin
a je to zachycený na kameru, tak vždycky nějak paydaj.
Já jsem třeba taky měla týpka, co za spajdal na levou nohu,
nebo měl nějaký tíky, že to je hrzem zajímavý.
A tady prostě bylo, vlastně nebrouzně vět nic,
ale zjistila se, že teda jako paydá.
Takto zveřejněli a samozřejmě začali jako vyšetřovat to o kvalitý tery.
Takže se zaměřel i na toho manžela,
i se neměl melenku, i si se nechel zbavit manželky,
to už tady bylo milionkrát,
že nebo jsi naležila v žlutku někomu jinýmu.
Manžel měl teda aleby, byla na rybářskými leti,
což mu všetně potvrděli a ověřilo se to,
takže ten byl neproustřelnej.
A by poveděl teda, že ho nenapadá ani nikdo,
kdo by jich chtěli jako ublížit,
že prostě tak ono reálně jako uníkoho,
normálního vás jako nenapadne,
že by mu chtěl někdo jako ublížit,
jako že byste řekli, no tak já nevím,
boháral se s prodavačkou,
v samozřejmě tak asi jako nečeká,
že ta příděve tředáno do kostala v taktickým výzbroji a neubodáji.

No, ale ukázalo se teda,
že když jí prohlíželi mobilní telefon,
že si píše dost odvážný zprávy se sexuálním pod textem,
si nejmá lidma, ale bacha,
nejako instáčnou Facebook, ale přes LinkedIn,
což jako zaměje tistě jako pracovní platforma.

To de.

No, de.

A oni teraz zjistěli,
že některý zprávy byly smazaný z té konverzace,
ty už se nepodarřela obnovit,
jakože z toho LinkedInu,
ale jako nevyšel jim z toho nikdo jako konkrétní,
že ona si tak jako,
jako kdyby řekli Facebook,
kdyby řekli Messenger, kdyby řekli Snapchat,
tiktok, cokoliv,
ale LinkedIn.

Jej, tak to jsem ani neviděla.

Jakože platforma, kde máte, já tam nejsem,
ale prostě nabízíte jako se, jako k práci,
a někdo mám tu práci nabízí,
ale ona tam zmádla flertovat prostě.

No, ale její kamarádka vypověděla,
že pár dní před tím utokem,
hítat tady říká,

že jí psal někdo jako hrozne děvnej,
jako chlápek to měl být,
na tom LinkedInu,

že jí psal jako hnusný zprávy,
ale bohužel ona to smazala,
takže ta policie je jen nešla.

Takže jako nevěděle ani odkut výtrvané,
ani kdo to jako psal, a tak podobně.

Teřeku mě to přijde jako návod na to,
že jsi přísat prasány, máš na LinkedInu,
protože to nezistějí.

To je jako, že to by mě nikdy nenapadlo.

No, takže všichni teď zakláde LinkedIn.

No, mezi podestřelí se dostal její tchán.

A on totiž pár dní,

jako že poprdu krátce po té vraždě,
přinesl do čistěny košely,

kteřá byla celá od krve.
A teď samozřejmě dáváte čistě tu košely celou od krve,
a teď se na vás jako děvěn zatváří
tým člověk, který se od vás tu košely přebírá.
A vyžešnete vysjetlovat,
že jste se dostali do potičky
vašeho psa s jedným psem
od trhlysteř od sebe,
a toho raněného psa jste vezli v náručí na veterinu.
Proto tak ref.
A s tímte na ten chán odchází z tý čestě dny.
Jenom, že mají tady čestě dny se to zdálo divný.
Takže zavolal na policie, aniž by jako věděl,
že to je tchán tý letý obět,
že ježiši šist.
Zavolal, ale chlap, my jsem přinesl,
protože je košely celou od krve.
No a policie ji vzala na rozbor.
Tchána teda vzala na výslech.
Nicméně, jeho cera, to znamená švagrovátý terim.
To je jako potvrděla, že opravdu došlo k tomu utoku na toho psa,
že on to vezla na to veterinu,
a ve finále se pak zjistilo,
že teda opravdu ta krev byla psí.
Takže je to na časování.
To na časování.
Tchán nekecavn.
A bylo by to být v resztu tchánem,
my jsme tady ještě neměli.
No to ne, to ne.
Takže víš, jako moc býtě tady se nachává celá štvát,
aby se jako zabila.
No, policie pak s těch kamerových záznamů
taky zjistila, že pár hodin předtím,
než došlo k tomu utoku na tery,
tak projíždělo několik rád,
alpo malo kolem kostala auto.
A zjistili to ze záběru s kamérem
u toho sportovní obchoru, co byly jako vedle k toho kostala.
Až je projíždělo hodně pomalu,
a pak dokonce zastavilo chvíli na parkověšti
a mělo zásnutí světla.
A několik minut se dělal ten člověk v tom autě.

Nemvél se, nevěděli, kdo to je.
A zvěření lejte na informace o tom,
že hledají Nissan Altima,
zlete 2010 až 2012.
Neměli SPZ evidentně.
Majitel se ale nikdy nenašel.
A na seznámu podezřelých se jednu chvíli
objeoval taky bývalý policista.
Ménuje se Bobby Wayne Henryk,
který měl pořád doma, on už byl jako ve výslužbě,
ale měl pořád doma tu takteckou uniformu.
A výraz něku luchálo.
Ale když teda ho začali vyšetřeva,
tak zjistili, že je moc velký na to,
aby odpovídel tom utučníkovi podle záznam z těch kamer.
No a oni přivlali na pomoc,
protože nevěděli už kudikám a podiatra.
Víte, kde je podiatra?
Já jsem to slyšel po prvé životě.
Podiatra je ten, co řeší děti, že jo?
Láčí to jako děcký leh.
I děcký leh, jak já se měl říct.
Tak podiatra je přítel i člověk,
který se zaměřuje na tu hůzu.
Jako, že odborník na hůzu, nohy a tak.
To jsem třeba se viděl.
Podiatr, to je maza.
Ten se profetyšist, když se pošel na nohy.
Ty ho byš dělat podiatra.
No nicmeně, oni se s ním teda radělej.
Je se by aspoň pod latích hůzy nebyl schopnej,
jako jim říct, jestli je na tom záznamu žena nebo muž.
Mhm.
Abo už jel.
Já se trošku myslím, že to šmajdáníčko mu to trošku skomplekovalo.
Jako víš, že
už nájde by šel rovně a než majdal.
Taky, ale taky by byla jako geniální,
kdyby třeba šmajdál schválně.
No to mi je také napadlo.
Víš, jakože.
A by šla třeba Gorilla, kdyby šla krásně.
No oni jako popisujou,

že jemu šlo choditlo jako ven,
co si neumím moc představit,
že v mé hlavě, protože jsem jako přestřelená,
posledně ten člověk našlapoval na vnitřní kotník.

Podstatě.

Víš, jak to myslím?

Já to chápu, no.

Že jako bohněš tu nohu ven,
když jenom tady se svoje boty na to natáčení, no,
a šlapeš jako tady na ten kotník.

A nebo měl takhle vytočenou.

Jako že měl jako...

Jo, víš, že měl jako vychýlenou doprava.

No, keždopádně prostě...

Tak to by jsme zvlále takový Lešmájt.

Tak ono stačí, když se jenom pokulhneš.

Jo.

Když se jako pokulhneš, jako zvodní komatky Boží,
a nečeš kulotron z toho tady.

No, keždopádně prosím vás
poslední informace o Vražděterej,
nebo nějaký jako vyjádření policie, jak tý Vražděterej,
je z roku 2021, to znamená pět let po tý Vraždě,
kdy teda policie oznáme lá,
že se k tomu vyšetřování přidává i FBI,
což by mohla jako by případně kam posunout.
No, ale zatím neví meníc.

Já tršku mám...

...pravdně pocit z toho Facebookového postu.

No, jako takhle, ta policie,

já jsem to nechtěl říct, abych vám neprozradě lahne ten děj,
ale ta policie se popravdu jako domnívá,

že mohla dál takový návot,
tak už je v kolik kde bude a že ten příspěvěk bylo věc to jako zještěvali,
bo pravdu byl jako veřejný.

Jo, že to nebylo jen v uzavřené skupině.

Takže prostě to mohl vidět jako kdo koli věci neměla prostě třeba
zamčený jako Facebook, víš, nevím,
ale na druhou stranu musíte mít ale motif,
jako furce bavíme v oto, že musel mít někdo motif,
aby ji oblížil.

No.

Jakož je...

Stáčně zvláštný.

No, budu to sledovat.

Máme takých případů, který budem se sledovat, protože si to usledujeme.

Tak a teď pro vás mám příběh, který ale skončí dobře.

Ah, dobře?

Já jsem si říkala, aby to nebylo přiro tak beznadějný, takže jako se k tomu přehodím něco, co jako bude nadějný, jo.

Budu mluvit o Harley Mamek Kurtový.

Tenhle ten hlapík byl se svým hlapičem a říkám hlapík, protože mu bylo v roce 2020, jedné 620 let, a byl alpořád u těch hrotičů.

Ale podletě hrotičů se jako potýkal s psychickými problémami.

Prostě psychický zdravý je základ,

víme to, řešíme to tady dnes a deně, že je důležitý to řešit.

A on se dostal do toho stáde já,

kdy jako nechodil moc mezi lidi, jo, a potom už

předtím, než nastane ten den, o kterým budem lovit,

tak se stalo, že třeba šestý dnů, jako nebyl mezi lidmi.

Jakože byl doma, jako tak spoustali díky, jak le má, tak víte, gamery a podobně, tak možná, jako nechodí moc mezi lidi.

Je to životní stěle, my to respektujeme, ale on prostě nevyšel z domů, ani prostě nekomuniková s někým jako přes telefon,

že neměl ani jako pchodň s nějakým a kamarádem asi bavít.

A vynu asi, když máte nějaký úzkostě, nebude preset,

tak on se těžko komunikuje a lidá si jako přátale.

Možná, je to byl ten důvod, protože 620 tě pořád byli u těch rodičů.

No a druhý oříd na 2021.

Aho, jeho táta viděl někdy jako v jednu ráno, že byl jako věho pokojí,

že s nějakým jako Pavelý a pak ráno zjistěli, že v tom pokojí není.

Jakože ho šle buděl asi nasný na něj nebo prostě se u ním neobjvel.

No takže nahlásili, že jako ho pohřešuju, že je to jako zvláštní

a nahlásili to na policiji, řekli s tím, že teda měl nějaký deprese

a že si ma bojoval poslední 3 městíce jako akutně,

že proto nevelizal jako ven a nekomunikoval

a byl takový jako hodně uzavřený.

No a tak policiji přilakním domů, prohlíla ten dům a zjistěli teda, že

což bylo hrozně jako zvláštní, že v tom pokojí byly jeho léky,

který brál osobní věci, to znamená kartáček, taky to, co používá tedy, je dokonce jeho telefon.

Co všechno, když utíkáte z domů, tak si vezmete aspoň ten telefon

nebo prostě nějaký doklady a podobně, je děliní, co chybělo

a to nikdo nedokázal pochopit, chyběla jeho jedna bota,

nějaký čený tenisky a chyběla jedna.

Je to to nechápal.

Takže ta rodina se sem klastím okolím, protože v tom lendumerku byly lidi takové jako malá komunita, takže všichni pomáhli hledát a prohledávali to sousetství tě rodi, če měli samozřejmě strach, protože byl psychický demosný, že jsem ho něco udělal, k tomu nepovídilo i to, že si nevezal ty osobní věci, což normálně by si jako vzel, protože by je potřeboval.

Takže podněm pátraly, hledal jeho a nic prostě.

Jako, kdyby dělal puf.

Takže ta rodina už potom po nějaký době, kdy nebyly žádných stopy, nikdo ho neviděl, tak se rozhodla vyhlásit orměnu deset tisíc dolarů z jakýkoliv informace o tom synovi, ale nic.

A my si dostaneme od dva roky dál, to znamená do letošního roku, kdy policista v Texasu galvosnu zastaví chlapíka, který jde jako podál silnice, jde jako v protisměru, vypadá tak jako zvlášně, takže se rozhodne, že jako identifikuje.

A zjistili, že to je dva roky hledaný Hardly McCourt.

Cože?

A teď je nastala situace, kdy ono zastaval, jenom ho identifikoval, nebo legitymoal, že chtěl vidět, co je zač.

Ale protože už bylo bylo jako o 28, bylo jako dospělej, tak ty ho nemůžíš jako zba, on nic neproved,

protože on ho nemohl ten policista zbalit a zavřít prostě do vazby.

Takže ta policija a spoň to, teda udělala, že dala vědět tý rodině, že on teda žije, že ho jako legitymoali tady a tady.

Takže jeho máma, si ho se egrou, sedli do auta a jeli 7 hodin do Texasu

a tam začali prohledávat prostě to okolí, toho místa, kde ho zastavila ta policie.

A nekonec přešli k nějaký pláži v tom galvstnu a viděli chlapíka, který som podobal.

Měl na sobě teda a roušku měl i nějaký, jako bríle a deštník.

A tak si říkla, jako jisté von.

A on na něj sám zavolal, jakože dva roky prostě postradáš si na.

Jsi připravená na to nejhorší, protože tyhle věci se holt jako dějou a dějí se jejich spoustá.

Už jsme jako řešili, tak on není jako dítě, ale že 3,2 % pohřešovaných dětí se jako v Tý Americe.

Jako v ráti domů, tohle není si se dítě, ale zazbyl jako psychické nemocné,

takže samozřejmě tam byla velká možnost, že si sám zal život a nejenu, když potí pláži, když jivo na tyme zavola, a to by se mlušla hlouplně.

Takže oni si jako vobímali, zbalili ho od vezle, jako domů, ona můj jako nakoupila oblečení a všechno.

No ale samozřejmě ta policie se ho jako ptala, co se teda dělo.

Co zajímá na všechny?

Protože ty si jako zdrhnul, kde si jako byl, co si jako dělal, tak prosím nás.

Freddy přišel a řekl, že si to nepematuje.

Že si uplynulí skoro dva roky, vůbec se nepematuje.

Kde spál za co žil, co je?

Takže vůbec nevíme. On teda řekl, že Doufá, že o němu teď nesazujou nějakou lajčbu, odvezli ho do centra pro psychicky nemocný lidi, aby s tím tam pracovali dalého dohromady. A on teda Doufá, nebo sám jako řekl, že Doufá, že ta lajčba zapřiční, že si jako spomene. Takže jediní, co jako zvládli, takže oslavala jeho 27. na rozeněny, protože ty propásle tím, že byla jako nezvěsný.

No a on teda je v democně si nev Arkance, jsou tam teda pod spomene jako lajčbu. Půdle rodiny dělá pokroky, ale prostě neví, takže prostě dva roky někde byl a neví. To je neskutečný, ale.

A v těpný je, že ta rodina teď jako by vydávala pro hlášení, kde jako říkala, ale prostě jako když ustrácíte,

a naději vždycky tady nějaká jako je.

A evidentně.

Tak oni dva roky, to je dlouhá doba, a to, což fakt byla mě už připravená na nejhorší.

No.

Tak je, že to je super, že jsme skočili takhle.

Takže jsme to tošku zachránili a spodně.

A prostě ten tvoj v těp, když se znal začává, tak jakože nakonec.

Dobře, já nemůžu se to furt pamatujou.

Je dobrá.

Tak jo, tak jo, takže pro hos.

Jo.

Tak za chvílku čau.

No a já bych jenom na začátek chtěla říct, ty si to zaregistrovala, že paní slečna z Polska, která si myslila, že mydli Mekén, tak jsme tady řešili, že byly provedeny ty testy DNA, nic nesouhasí.

A ona se zatím furt stojí a tvrdí, že ty testy, že tam jsou nějaké chyby,

takže žádá, aby se ten test provedl v Polsku.

Jakože to není se hrále v T-Emerice.

Jo.

Že to není pravdá, že ona se zatím stojí.

Oni dokonce zjistěli, že má 100 DNA, takže má lotišsko-ruský předky.

Řekli, že třeba jako ona vůbec nevěděla.

Ale tak každý, kdo si z nás udělá dena, tak tam zjistíte nějakou třeba náronost, o která ní nevíte.

Ale lpí na tom a chce polský DNA testy.

Hlavou ona boda nějaká divna.

Já už jsme to tady řešeli několikrát, tyž to celý začalo takouza a řešeli jsme, no tak se na tom neborech cít vidělat.

Minule jsme říkali, nebo před minule, že zbírá prachy na přechytkí zdraví a jídlo.

Tak já už by ti marodičvouši pošli do háje.

A to sniju jezdí, já jsem se dočetla, že by to měla být nějaká sukroma, nějaký sukromi očkota, babáze, kterou jezdí.

To babáky natáčí k tomhle, já to piánujel.

Co to je?

To je všechno divný.

Co to je?

Je to sukromi očko, ale je trochu creepy to sukromi očko.

A udělal si dobrou reklamu jako celý svetonivý.

Takže to jdou na začátek a já pro vás mám neská příběh, který nebudeme tam nějak barvitě popisovat,

ty věci, co se děli, ale bude se to týkat v dětí.

Takže jenom říkám na začátek, pokud nás posluchají nějaké maminky, nebo lidi, kterým to vadí, tak jenom vadou na začátek.

Začneme úplně od začátku a představíme si hlavní aktery.

Jedním z hlavních akterů tohle příběhu bude žena, která smuné Lila.

Narodila se v pobřežní Provincii Kanady v Novem Skocku v roce 1908.

Dneska to bude hodně starý příběh.

Pocházela z dobré rodiny, nebyly to teda přímo nějaké boháči, ale rodina neměla nouzy a ta Lila měla jeden velký sen, že by se chtěla stát v dospělosti učitelkou.

Ona milovala děti, do toho byla celkem chytra, a tady ten sen měla už od dětství a drželi až do její dospělosti, takže se nějakému děvit,

že až byla větší, tak se přihlásela na školu, na pedagogickou školu, tam je přijali a začala studovat.

A během těch studií na té škole potkala Viljema Yanga, což je druhý důležitý člen.

To si závodnout na podersení.

Já tam to děžím, prosím vás knoflíčky a dělá to rachot.

A potkala tady toho Viljema, ten teda studoval úplnějný obor,

on byl na Lekarské fakultě a vyl chtěl být zase doktorem.

A tady tě dva se nejdřív, jenom kamarádili,

ale jak všichni víme, tohle chto někde dopadá, takže se z toho stane láska

a to se stalo i v tomhle případě a začali spolu chodit.

V roce 1925 se pak vzali a netrval dlouho a tady jich rodina se začala rozrůstat a celkem za to svoje majdělství a ten život měli pět dětí.

Takže velká rodinka.

Co se týče toho Viljema, tak on tu školu úplně neukončil,

že neměl Lekarský diplom, ale byl tam prostě nějaký roky,

měl nějakou praxi, ale neměl licenci na to provozovat doktora, což je důležitá informace.

No a jak víme, tak co víme, pět dětí a měli se rádi.

Jo, ona byla ta učitelka a ji hrozně ovlivnil ten Vilj,

když spolužili, že ji vypravil o tom,

že ho hrozně baví pomáhat těm lidem a že by cítil obrovský naplniny,

kdyby těm lidem mohl pomáhat a snažil se jako vymyslat něco,

co by mohlo jak generovat peníze, tak by ale mohl pomáhat těm lidem.

A tohlenc to nalomilo právě i tu Lilu

a začala si dělat něco, jako porodní kurs, jako asistentku.

A to dokončila.

A teď tak jako seděl, já s to představu,
že sedíte doma s ním svým chlapem a říkáte si,
hele, tak ty máš jako kurs porodní asistentky,
já mám za sebou taky nějakou praxi,
studoval jsem několik let na univerzitě jako doktora,
tak to podme spojit.

A to bylo v momentě, kdy měli na světě to první dítě
a jejich hlavní motivací proto, aby něco vymysleli,
tak byly prachy, protože těch neměli úplně narozhazování.
A tak si teda řekli, hele, nemáme prachy, tak koupíme dům,
což někou udělali, nebyly to samozřejmě posná sceny
nebo vytostí v roce 1925, nebyly jak dneska,
ale rozhodli se koupit domeček, ten dům měl dvě patra,
byl celkem velký, nebyl to žádný luxus, ale měli barák.
A koupili to s jedním plánem,
že by z toho domů chtěli udělat takový místo pro lidi,
kteří potřebují pomoc.

Ten dům byl v Ízčestru
a šlo by teda hlavně o lékařskou pomoc,
ale v podstatě by to bylo i takový útočiště.
Což z ní samozřejmě jako krásný záměr,
je to hrozně jeský nápad,
a te Lilé došlo, hele, jasně pomáhat lidem dobrý,
tíživý situace, ale já mám kurs porodní asistentky
a co to ve stady tou lenstvou cestou?
A vymysleli takový plán, protože si uvědomovali,
že vy jich okolí byl nedostatek porodní péče
a oni by tím zalepili díru na trhu.

A vyšparkovali to tak,
že by teda měli v uvozovkách porodníci,
která by byla pro mladé divky, které o těhotněli.
A musí to tajit, protože samozřejmě bavíme se o roku 1925,
takže když byla žena těhotná, teď nebyla sezdaná,
tak to bylo šejm na tebe, bylo to prostě šílená doba.
A oni právě poskytovali, utočiště tady těm ženám,
dalim veškerou péči na několik měsíců.

Takže té situace, že třeba Holka v 17 zestila,
že je těhotná s nějakým chlapíkem,
který nejde, bože třeba žena tej, nebo nejsou sezdaní, to stačilo.
A ona přišla tady do tej v uvozovkách porodnice,
mě tam hubitovali, starali se oni, ona počkala do toho porodu
a mezi tím si mohla rozmyslet,

jestli si to dítě nechá, nebo nenechá.

Teď samozřejmě tím, že nám přislíbyli maximální diskrétnost a podporu, takže se to nikdo nemohl dozvědět.

A oni tady ten ich domeček pojmenovali do slova ideální porodní dům.

A musím říct, že to nepodstřeli reklamou, protože měli v novinách různé inzeráty, měli i svoje brožurky, kde měli do detailu popsány, kde odokonalí místo.

A vlastně, kdy jsem si to jako četla, tak na mě to působilo, jak tak výlázně, že se tam prostě dáš do kupy, budeš tam jít kamarádky, o dítě bude postarany i po tom porodu, kde by se srozdla si to dítě nechat, tak tam s tím dítěte může žít tak dlouho chceš, prostě to z ní jako rajská zahrada.

Jenže v tom do mě seděli i trošičku nezákonní věci, jako třeba potraty a manžele, jangovina víc, zajišťovali i adopce.

A ty adopce na tom by nebylo nic nezákonního a neobvyklího, pokud by si za to nebrali pořádný badík.

My se k těm, k té adopci i k těm potratu myštlé dostaneme, ale důležitý je říct, že ty peníze hrajou celkově obrovskou roli.

Vzměl to úplně od začátku.

Přistavte si, teda žena je v nějaké tížve situaci, těhotná todle, todle, přijde za nimi, že chce pomoc a oni předtím, než tam ubez nastoupili, museli zaplatit částku, která byla od 100 do 50 dolarů.

Ono se to odvíjelo od toho, v jakým byla měsíci, jak dlouha tam tahlka bude, jakýma plány, což je vás strašná páлка.

Všechny to, teda museli zaplatit hned,

i když nevěděli, co je čeká, jestli s tím třeba budou spokojené, peníze se nevraceli.

A teď se asi říkáte, že k těm manželům museli chodit hlavně bohatý ženy, protože jsem se koukala v té době, vytělali lidi tam, to bylo v ploměru 30 dolarů měsíčně.

A oni po nich chtěli 100 až 500 dolarů, což je obrovská suma peněz.

A oni tady na to byly připravené, že tyžensky na to nebudou mít ty prachy, tak vymysleli takový zplátkoj program, když se to tyženy odpracovávali.

Takže tam pak dělali pomocnou sílu v kuchyni, nebo dělali na zahradě, nebo se starali o ty děti, který už byli na světě.

A nebylo to jenom, takže nastoupíte, plácnu budu teraz pláce 250 dolarů, a to je ale jenom to, že tam budu.

Není v tom stravá, nějaká lekárská péče.

Takže ono se to pak začlo nebalovat a nabalovat.

A v průměru si to u nich odpracovávali pět let.
A tam šlo třeba i o to,
když se narodil to dítě, tak oni si účtovali za všechno nesmyslný ceny.
Třeba taková ta výbavyčka klasická,
co potřebuje dítě, potřebuje nějaké plíny,
potřebuje nějaké kosmetiky, aby se to dítě,
abyste se o něm mohli starat.
Oni tohle s to všechno byli napáli intrá o 100%.
Tak kdyby z Dudlík koupila za dolar,
a oni ho podávali za deset.
Takhle to těm holkám dělali,
takže ty holčiny samozřejmě se jim to furt nabalovalo,
které tam dokonce byli 12 let.
Jste tam odpracovávali u nich.
Ale samozřejmě ta rodina, když měli rodinu,
tak se ničemu nedivili jejich rodiče,
protože byla doba jaká byla,
takže oni se vymluvili na to,
hele já jsem zaměstnana jako hospodyně
u nějaké bohaté rodiny,
žiju tam a jsem spokojena,
takže ty její rodiče vlastně nemuseli vůbec nic vědět.
Za mě iště další pecká, co se těčí těch peněz,
tak oni si prostě vás účtovali
i za to, když to dítě zamřelo.
Takže byl nějaký těžký porod,
dítě bohužel zamřelo u toho porodu
a ty ženský museli ještě ten den zaplatit 25 dolarů,
protože jako taky raketa.
Prostě všechno stálo peníze.
No a tě jako skrsty prachy
se dostáváme k té adopci,
protože to si teda dokázali zařídit.
Já už jsem to nakousla,
oni se za to adopci nechali platit.
Ta jedna adopce
vyšla na 300 dolarů
a prosím vás to zaplatila
ta matka, která to dítě porodila.
Což je úplnej nesmysl,
když ženská porodí v nemocnici
a bude chtít dítě datk adopci,
tak neplatí nic, protože se o to postarají

ty příslušný orgány,
aby to dítě našlo z právnou rodinu.
Takhle ta matka musela zaplatit 300 dolarů
a když to zaplatila
těch 300 dolarů
a pak si třeba za týden rozmyslala
já jsem si to rozmyslala,
když je chci, byla to blbost
tak by musela
jako kdyby takový stornopoplátek
zaplatit 10 000 dolarů.
Já mám poce,
že ty si normálně jim projela účetnictví.
Ty se se nabourala do finálního úředu
o městské části
a normálně jim projela účetnictví.
To jako hrozný,
že oni je drželi všakho
to se ani neodpracujete 10 000 dolarů,
když tam odpracovali 10 000 dolarů
12 let, tak to nestou plný nesmysl
a a a a a
pardon, teď jsem se tady stratila.
A kdy jsme u té adopce,
tak tady máme jeden konkrétní příběh,
jedné z pacientek, která do té porodnice přišla.
Ta slečna
se menovala Eva Margret Neeford
narodila se v srpno roku 1988
s vým rodičům Rufusový Attilii
a měla ještě starší ségru
a tím, že se tady ten příběh
stalo hodně, hodně, hodně dávno,
tak nemůžeme úplně si
z to tou říct, jaký měla děctví,
který rodinyh poměrů pochánazala, ale co se ví,
tak celej ten život
žela se svoji rodinou v Novém Skocku
a další co víme,
takže Eva potkala jistého Volter.
Volter byl.
Volter.
Volter. Volter. Volter. Volter.

Volter byl.

Volter byl v podstatě ve stejném věku
jako ona, byl to ladej kluk,
začli spolu randit
a bylo z toho nakonec oficiální vztah,
začali se planovat nějakou budoucnost,
v svatbu v budoucnu, jak planovali
jen, že Eva zjistěla, že je těhodná
a nebyly se zdaní.

Takže, bobu,
rodíče by jako,
on je to tak strašný a doufám,
že se to neděje skoro vůbec, už v dnešní době,
ale že by ji fakt vyhodili na ulici te rodiče,
kdyby zjistěli, že čeká dítě a není v daná.

Takže,
samozřejmě řešila,
co bude dělat, i bylo teda 25,
což nějakou přijde
po hoděvek, že se tohle stané,
a
začala teda řešit
jak s tím naloží

a
to,
co se zase klám, pardon.
Jo, začala výmysletek to vyřeší.
Samozřejmě vás asi napadá varianta,
že by to, že by si to dítě mohla nechat vzít,
jen, že jsme u toho, jak jsem to už změňovala,
v té době, ve které se to odhrávalo,
tak byly potraty zakázány.

Tam to bylo snad do roku 1969
zakázaný.

To, že nějaký lékař
nebo v podstatě kdokoli něco takového
na černo prováděl, tak skončil
na do životí ve vězení.

Takže ta dobá podmínky byly v té době
prostě úplnějné a hlavně mluhem těší než teď,
ale

mela Eva, si jednou zela noviny
a ona už tak slyšela, že se šeptá

o nějaké super-chuper porodnici,
kde se o tebe postarejí, když se v takové situaci.

No a narazila na ně právě
i v nějakém tom inzerátu,
že to je zařízení pro opuštěný matky,
který zřídili manželé William
a Lila Yangovi
a bevela se o tomistou kamarádka
a ta kamarádka ji říká, já o tom vím,
mě to říkala nějaká kámoška,
je to tam prej úplně skvělí,
fakt to místo existuje, tak to můžeš skusit.

Oni tam slybovali
v tom inzerátu Top P
či pro tom matkou, pro to dítě,
ty ta porodnice do toho utočiště
úplně si řekla, panembo,
že to je přesně místo, co já potřebuju.
A tak to dopadlo tak, že Eva řekla tomu
že odjede do té porodnice,
kde bude do té doby než porodí,
všechno tak zůstane v nějakým útojení
a ta její rodina ani nikdo se to nedozví.
Byhem toho,
protože sama nevěděla, co bude,
tak si chtěla dát prostor,
aby se rozhodlá, co s tím dítkem udělá,
jestli si ho nechá nebo hodák adopci
a jediný, kdo o tom věděl,
tak byl ten Walter.

Doprovodili přímo do té porodnice,
tam se s ní rozloučil
a nechali tam.

V případ, kdy ta Eva té své rodině řekla,
že je la někam pracovat do nějaké
bohaté rodině jako služebná.

Všechno, na začátku vypadala úžasně,
té

Evie všechno vysvětlili, ukázali postel,
společně tam s ním byly další matky.

Každopádně všechno se zvetlo
zhruba za týden,
kdy Eva dostala

silnou infekci a nebyla
schopna vstát ani z postele
a byla doslova připoutaná na lůžko
až do té doby, než
došlo k porodu.
Ten porod nastal v lednu roku 1936
a byla to porodu
Evu další obrovská skouška, protože to bylo
strašně náročný
a teď ona sama
za ty týdny díky tej infekci
byla naprosto
vysílená a ten porod byl
hrozně náročný
a málem teda neprzežila,
ale bohužel to
její mim, čo ten porod taky neprzežilo
nebo taky neprzežilo
a ani po tom porodu
ta Evanem měla vyhráno, protože
strtěla spoustu krvé byla v strašním stavu
a čekali do slova boj o život
a mezi tím, když byla
už na smrtelné postely v podstatě
oni si byli vydomit toho ruší nezblívámo z času
tak napsali
z té porodnice do Pistomu Voltrovi
to mojejí mu partnerovi
s tím, že to mrzí, ale že i dítě zemřelo
a jihop sítelky něted' bojuje o život
a protože Voltrovi je slušný kluk
tak se okamžitě rozjel do té porodnice
a chtěli být na blízku
aby bylo sní a chtěla hlavně zistit
jak na tom je, co potřebuje, co má zaplatit
no a
nám teda přijel a nastal celkem šok
protože se vyptával na různý detaily
na tený vztah
a stav a bylo mu řečeno
že jich v podstatě nelečí žádnými léky
a on říká
ale ona má infekci

tak to snad nějaký jako antibiotika
nejsem doktor, ale tak jako lajcký
běhý nasadil antibiotika
jakože smůla
že nemá antibiotika a že nikdy neměli
a nikdy mít jako nebudou
a teď ten samozřejmě
byl úplně rozčilený a našťvaný
a
pak ta perlička přišla v momentě, kdy on začel hádat
s tím viljemem
a on ho jako osočeval
s toho, že vůbec neví, co dělá ten viljem
že to je doktor na perd a podobně
a do toho vkročila lila
a říká prsy vás, já vás nedá naruším
tady máte účet 25 dolarů
a dítěte
a ten teda, pan obože, fajn
šil s ním do kanceláře, zaplatili
těch 25 dolarů
a říká, fajn
tak já jsem všechno zaplatil
a já bych chtěl vidět svojí přítelky
já bych chtěl jít za tou evo
no a o nim řekli
že už skončili na všechní hodiny
takže jej nemože vidět
bohužel
Volter už nikdy evo neviděl
protože přesně za dva dny
mřela
ta eva musela zažít hrozný peklo
protože až později vyplavalo na povrch
že
se týče porodní asistentky lile
mám sklonit
tak když byla uporodu
tak se oni říkalo, že je stršně zlá
a některý ženej dokonce měli pocit
že nemá páru co dělá
že když nastal nějakej problém
tak místo toho, aby ho začela řešit

nepo přivola doktora
tak se začala modlit
když vidíte v sobě
a ona místo toho, aby začala fungovat
tak se modlila
takže
uznajme sami, že tohle s to všechno
prostě bylo celý nějaký zvláštní
žádný leky, dítěem, že za pár dní matka
nikdo jej nemůže vidět
je to prostě divný
a hlavně hodně divný
a desivý to zační být v momentu
až vám řeknu, jak probíhali ty adopce
tady v tom do mě
jak už víme, matka zaplatí 300 dolarů
když ty slyšíš a propustíte
i ta remocnice
protože kdyby se to nezaplatí a tak tam musí zůsta
a tam musíš makat
a ty Mančela Jankovi
byly celkem hodně brzoznámí
tím, že poskytovali adopce
a tak k nim chodilo hodně rodičů
dojížděli dokonce i z Ameriky
kteří chtěli dítě
a po nějakým čase z toho
byl teda pořádný biznis
v podstatě bez námahy
ta nová rodina totiž, která si přišla
ještisíc dolarů
za to jedno dítě
nikoho v té remocnici nezajímalo
co je to za lidi
jak žijou, jestli jsou schopni se o to dítě postelat
prostě v podstatě jak měl přišel chlapík
a měl sebo obálku s prachama
taky jim nezajímalo a to dítě mu dali
oni dokonce pak využívali i to
že tam jezdili
u Prechlíci
a chtěli adoptovat židovské děti
který

než jako nikde nebyli
ale v děckých domách prostě nebyli židovské děti
protože se bavíme
od oby, jaké se bavíme
a oni normálně na kecáveli
že oni to prodával, jak produktně přijde ti děti
oni normálně to postavili na tom
jako reklamahelmy, tady máme dostatek
zásob židovských děti
což nebyla vůbec pravda, byly to děti
a neměli žádný židovský původ
prostě to byly klasicky jako děti
a oni se to vymýšleli
a samozřejmě zásob židovský dítě byl příplatek
takže na tom zase si pali
a
a nejhoršně na tom bylo třeba i to
že když tam přišla
nějaká rodina
tak o ním ukázali ty matky, které ještě neporodili
a kde by tam třeba byla hyská holka
že abych tráhtěla blondinku
z modrými očima, aby se narodila
tak oni tam viděli nějakou hiskou vštíhlou blondinku
z modrými očima a řekli, my to dítě chceme
aniž by to témacy řekli, ona si o tráhtěla nechat
a oni užáli to
že ona porodila a oni pak řekli, že to dítě umřelo
tak
ale samozřejmě nastal moment
kdy tam nějaký díti zůstávali
že nikdo nechtěl
a ty manžele
a tady jich celý
tím zaměstnanců se o ně museli starat
co samozřejmě znamenalo výdaje
a tak teda přišlo
to nejhorší možný řešení
oni se rozhodli, že díti který
mají nějakou vadu
nebo i drobní nedokonalosti
tak se rozhodli
že

se ich prostě zbaví
celkem drsným způsobem
a nezistitelným způsobem
oni dělali to
že těm dětem dávali na jídlo
melasu, což takový sirup
podstatě tmavý a vodu
a to bylo všechno co dostávali
takže to zapříčeno to
že tedy títi samozřejmě byli hladové
a oni v podstatě nechali vyhladovět
a většina z nich teda umírala několik dní
a většinou to byly tak dva týdny
a tím, že se zbavovali
velkého množství dětí
tak museli samozřejmě vymyslet co z těli
no a využeli k tomu krabice
z jedné místní lékárny
která měla dřevný krabice na rozvoz
ty krabice využeli jako rakve
který pak zakopávali
a
vrchlohy jenizmu je teda ten
že třeba matce
toho určitýho dítěte
který takhle zavražděli
tak záním přišli řekli hele tvé dítěom
moc cokoliv
a chtěli poniště těch 25 dolarů
za to, že tě dítě zakopali někde
v krabici Vodmlíka a pomalu někde na poli
a když
ta matka ty prachy neměla
tak o ní začli vyhoržovat a řekli hele v pohodě
my máme rybáře, on to tělo hodí
jako do moře a o to se ryby už postará
což je jako strašný
no a
všichni ženy
které v porodnici byly
tak samozřejmě neměli ani ponití o tom
a to pacient tak začalo vrtat
jako něco v hlavě a

šlo o to, že když ona u nich rodila
tak nešlo všechno podle plánu
byla to prostě jen navelká katastrofa
ale ona její holčička, se její narodila
tak přežili
teď byla potom porodu, ona si zdřímla
potom za pár hodiny přinesli tu holčičku
byla naprosto zdravá
spokojená, nic jiné chy, bylo zdraví dítě
pak ji to holčičku zase odnesli
a později přišla do pokoj pacientky
aby oznámila, že jako holčička umřela
a tamatka říká
no, jako tak to asi ne
když se mi měla
před dvoma hodinama, ta nebyla v pořádku
vy jste mi jen neřekli ani na znak něčeho
že by bylo špatně
a ona její říká, ne, ne, je mi to líto
umřela 25 dolarů, prosím
jako to nepochopíte
a ta pacientka
se v tom začala štourat
a začala ji to hrozně smrdět
protože zjistila, že byl v porodnici nějaký pár
který měl adoptovat holičičku
ten pár byl z velice bohaté rodiny
a v nemocnici v tu dobu
byla čerstvě jedna jediná holičička
a to byla ta její
takže ta žena si byla na 100%
že ti manžele její holičičku
prodali, že je na živu
ale bohužel k tomu
neměla žádný důkazy
a tím se dostáváme k další hrozná věci
oni pro se vás nevedli žádný záznamy
oni nevedli záznam o tom, že tam
nastoupila Barbara Krčmova
porodila Lulu a chápeš
když nic tam takhle nebylo
oni neměli žádný záznamy
chápeš, že třeba sež přesečená

o tom, že tová dítě někde žije
a nemůže si mě jako nic udělat
protože v té době nemělo dn
a nemáš tak nějaký důkaza
oni prosím vás si tady
ale jenom tou adopcí nebědeme
tady ty pro najmilů
že k nějakou péči
jenom tou adopcí
že přeprodávali tě děti
tak si za 10 let fungování
se dolaru měsničně
a v roce 1945
teď se trošičku posuneme
tak jejich služby vyhledala jedna
osoměla vladá žena, která to užila
podítěti a slyšela, že u těch manželů
probíhá všechno rychlé, nic po toby nechcou
ona asi snad byla i samotná ženská
že neměla chlapa, měla prachy
přišla tam a když viděla
na vlastní oči to prostředí
tak byla naprosto zděšena
protože těm dětem sechovali
tímu produktu v obchodě
ona říkala
já tam přišla
ukázala jsem si na dítě
a já jsem ho dostala
že takhle to tam jako fungovalo
na výc byl v tom do mě obrovský binec
a bylo to fakt jako zahraniou
ne, že tam byly poházené věci a prach
bylo to fakt zahraniou
všude byla cítit moč, někde dokonci byly i výkaly
viděla skoro všechny děti
a většina z nich vypadala na první pohled
podvýživně
a tak od tam
okamžitě odešla
a všechno nahlásila příšlušním úřadům
kteří si nakonec stady
tu divnou porodnice

omenu, teď už to bylo spíš jako tiskej domov
šli prověřit
a tě sociální pracovnice
kteří jeli na místo
tak nejdřív nevěřili, že by se v tom baráku
mohl hledit něco z lího, protože na to slišeli
samí ovace
a když tam teda v tom roce 1945
přišli to prověřit
špína, smrad, podvýživeny špína výdětí
prostě všechno bylo špatně
tak potom
o tom podali samodřejmě hlášení
a
ti manželé museli udělat změny
museli udělat změny takové
aby mohli získat oficiální licenci
a mohli dál fungovat
že řeklihle tak to nevy, tady teď děcka zanedbáváte
vy prostě všechno dejte do kupy
dostanete štempel, budete mít licenci
a provozujte si to dál
ale musíte dodržovat prostě nějaké pravidla
děti
ta licenci jim nakonec ale byla zamítnutá
asi se nedivíme
jim to teda žili netrhlo
normálně fungovali dál jako by nic
ale nemělo to dlouhý trvání
protože byly ještě furtom roce 1945
zatčení
ale nebojte se nic, oni dostali jenom pokutu
150 dolarů
a šli domů
oni to těži zjistili, že provozujou furt
ten děcký domov bez licenci
tak je zatkli a já už jo
ne, ne, ne, postali je zpátky
a oni jako pořád nebyli spokojení
a tak se ta lila rozhodla
že zažaloují místní noveny
protože se o nich psali neheský věci
a oni ty noveny zažalovali

a chtěli po nich 25 000 dolarů
jen, že
s tím to úplně nevyšlo
protože byhem toho soudu
se odhalilo
jak se ona k těm pacientkám chovala
jak je zanedbávala a podobně
takže ta jejich porodnice se musela
uzavřít
a jak jsem říkala, vímte si oni za 10 let
jenom adopcí 3,5 milionů dolarů
a oni když zavřili ten barák
tak zbankrotovali
oni neměli žádný prachy
já nevím, já to nechápu
neměli prostě žádný prachy
neví se kamšli
ale co víme
tak bylo zemřel na Rakovinovoce
1962
stejný osud potkal
i Lailu, která zemřela 5 let
potom Williamovi
a ten jejich dům v 60. letech
vyhořel
a fakt schořel skoro celý
a samozřejmě
tohle z to, co jsem říkala o těch dětech
že zabíjeli to nejsou jako zvěsti
to je real, ale de o to,
že neví se přesný počet děti
teď je samozřejmě problém i v tom,
že nevedli žádný záznamy
a oni se našli opravdu
ty děti v těch
drzvěných krabicích s tém líkárny
jako zakopaný, oni zakopávali na poli
nebo na řbytově
ale tím, že
neumřeli žádnou násilnou
v ozovkách smrtí, že třeba nebyli udušený
nebo po bodaní
tak vlastně jenom vyhladovili

tak to nezistili
na jakou příčinu smrti umřeli
a vypovídal pak ich udužbář Glenn
který tvrdí,
že
120 dětí
zakopali na poli
a byly to všechny děti
jenom, který se neudali
v tom adupčním řízení
a taky se podělal o historiku,
že někdy děti bylo tolik
že nestěhali pohrybívat
a ty jech těla byly pohozená
v kotelně, v tom baráku
několik dní
takže teď je Glenn Hitrey
a kdy byl teď 10 let
jako nezloup se na mě
ale 10 let koukáš na to
jak někdo takhle pohrybívá děti
já chlápěš taky až byt řášel
a nahlá salto, víš jako normální člověk
protože není gubec poděželí
protože já hlavně co děknu
Glenn jim pěkný hejzl
a vlastně hrozný
že ti dvě za to nikdy nepikali
tak dostali 150 dolarů
pokud už je provozovali
tučinnost bez licenci
no a už jele se docela vysoký o věku
no tohle o instadu je 1908
a umřeli v 62 a 67
podle mě 62 on
15 let po něm ona ne
on umřel v 62
takže je bylo 60
1908 se říkala
že se navídila
taky bylo 6
to na to dobuje
to je na dnešní dobů samozřejmě

ale na to dobuje
takže tak
jak moc musíš být pošeromocený
aby tohle mohlo provozovat
to přece nepokopíš
no ale když jsme učili děti
asi vám to jako neuniklo
a nechci to rozebírat nějak do detailů
příběh z Oslovenska
to jsme si četly a slyšeli ne
dvě holčiny prosím vás
na základní škole
v Banský bystryci
nalely spolužačky
do Láhve s vodou Savo
to mě jako minulo
a holčička teda skončila v nemocnici
a policie
se za mě jako řekla
že prověřuje 3 spolužačky
a
u deně teda šikanovala i jiný děti
škole
a
tohle já to by si nechápu
jako že jak tě jako
tedy píšu
já se koukám třeba na novenky
že Orola vyšetředně neprokázalo po leptání s lesnicé
takže by se ta holčička mohla
dát nějak třeba do hrobané
každopádně bude to dost bolestivý
vypre se sa bohalo
takže já bychom jako chtěl říct
jako by zažela nějakým způsobem příkanu
na základce ale ne takvíle míry
aby se se neme zbláznili
jako že jestli je to hodně někdo schopný
tak se realně zblázní
jako že já 12 letáho holčička
takže už jako nemáte v té hlavě
by být leno, že by vám bylo 7 a neviděli
byste co tam je kolajete

a já jako doufám
že te rodiče se řezali jako koně
můžeme tady diskutovat
jak jsou a nejsou dobry děcké tresty
nezlape se na mě, ve chvíli kde je vaše dítě
v komunálším dolahve
tak ho musíte se řezat jako koně
a myslíte se o mě co chcete
je by to udělal moje dítě
tak ho zavrudná nám vėsíc doma
bohle mít house arrest po zbytek svojoj života
a se řežují o jako koně
protože tohle není ani trošku vtipný
nebo ne, hrozný, že se to nějak
mě přijde, že to je horsší a horsší
víš co my jsme na základ se dělali
to, že když jsme chtěli kounaštva
tak jsou uvysipali sulu čajet
a já vím, že nás posluchá spoustal mlelejích lidí
a spoustal lidí, kterým třeba
ještě není 12
víme to, píšete te nám
tohle ne
jako sorry, ale tohle ne
jako že můžete
nevím, si psát, psaníčka
můžete si vynadát, můžete se poprat
neschalují to, ale jako to je férovka
ale jako na let někomu sávodopidí
tak to se největší debilna světa
to je fakt nosno
a jestli, že šikanujete někoho
sluhá někdo do někoho šikanuje
tak jste debilové na druhou
ne, to vůbec
a věřte nám, že se vám to karmické vrátí
ty holky
a lidí, kteří jako
šikanovali u nás
ještě to váš, ale pravdu, že tak víte
největší idejotí
takže vždycky je největší dementí
kteří šikanovali vostratně, pak dopadli nejhuš

takže pakli, že teď máte potřebo někdo
někdo do někoho šikanovat, tak neskončíte dobře
a to vám říkáme mi dvě
a teď ten for
no, to přejáte se oba negativní
protože za hlavím nikdo nepíšete, že schvalují
nějaký
vždycký týrání dětí
takže jsi, že vaše dítě
se vol někomu dopití
tak si nic jen jen zasloužit
takže já mám ten for na závěr
jo, počkele jsem zvědá skrín
a já nevím, že o teď mám
kamo, help me
takže for začíná dobře
tak jo, vště vám
a je to jakoby
zbemečka, já jsem zříká, že tohle je přečtu
jo, když vás někdo
políbí během toho, co spíte
je to persi nejčistší formalázky
pokud nejste sami doma
a nebo pokud nejste ve vězení
když jsi krásně a papá
papá